

Kimyasal Mücadele

Çekirge İlaçlı Mücadelesi; yavru ve ergin mücadelesi şeklinde yapılır.

Yavru mücadelesi önemli olup; eğer birkaç dekarlık alanda yapılması gereken mücadele zamanında yapılmazsa yüzlerce dekar alanda mücadele yapmak zorunda kalırız.

Çekirgeler yavru dönemlerinde toplu halde ve daha az hareketlidirler.

Yapılan sayımlarda 100 atraptaki yavru sayısı 450-500 arasında ise, bunun **en az 25 adedinin 4.-5. dönem yavru olması** halinde mücadele yapılmaktadır.

Ergin mücadelesi sürveyi için, yapılan mücadele çalışmalarında 1 metrekarede 8 veya daha fazla ergin birey varsa kimyasal mücadele yapılır.

Yumurta açılımı, iklim koşulları ile ilgili olarak duraklıyor ve tekrar başlıyorsa, arazide gözlem ve kontrollere devam edilmeli, gerekirse bu alanlar tekrar ilaçlanmalıdır.

Kimyasal mücadelede Bakanlıkça ruhsatlı aşağıda belirtilen aktif maddeli ilaçlar kullanılmalıdır.

Etkili Madde Adı	Dozu
Cypermethrin 250 g/l EC	40 ml/da
Malathion 190 g/l EC	900 ml/da (yavru mücadelesinde)

Ülkemizde ruhsatlandırılarak kullanımına izin verilen güncel bitki koruma ürünlerine Bakanlığımız <https://bku.tarim.gov.tr/> web sayfasından ulaşılabilir.

Mücadelede hindi kullanılarak yüksek başarı elde edilebilmektedir.

Yer aletleriyle çekirge mücadelesi

İLAÇLAMA TEKNİĞİ

İlaçlamada öncelikle atomizör ile uygulama yapılmasına önem verilmeli, kullanılacak aletin ayarları iyi yapılmalı, ilacın dekar dozu önerildiği şekilde ayarlanmalıdır.

Yavru mücadelesine önem verilmeli, **çekirgeler ergin olmadan mücadelesi tamamlanmaya çalışılmalıdır.** Yavru mücadelesi günün her saatinde yapılabilmesine karşın ergin mücadelesi sabah erken veya akşamın geç saatlerinde yapılmalıdır.

Kara çekirge mücadelesi için tavsiye edilen zehirli yem; 1 dekar için 8 kg kepeğin 3-4 litre su ile nemlendirilmesinden sonra ıslak kepek üzerine 1/2 kg toz şeker serpilip, ilacın ilave edilmesiyle hazırlanır. Uygulama yapılan alanlarda bir hafta süreyle hayvan otlatılmamalıdır.

ÇEKİRGE MÜCADELESİNDE TOPLU MÜCADELE ÇOK ÖNEMLİDİR. TOPLU MÜCADELEYE KATILMAK YASAL ZORUNLULUKTUR.

GIDA TARIM ve HAYVANCILIK İL ve İLÇE MÜDÜRLÜKLERİNİN TEKNİK TAVSİYE VE UYARILARINA MUTLAKA UYUNUZ.

Gıda ve Kontrol Genel Müdürlüğü
Bitki Sağlığı ve Karantina Daire Başkanlığı
www.tarim.gov.tr
bitkisagligi@tarim.gov.tr

GIDA VE KONTROL
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ÇEKİRGE MÜCADELESİ

Bitki Sağlığı ve Karantina
Daire Başkanlığı

www.tarim.gov.tr
ANKARA-2016

TANIMI VE YAŞAYIŞI

Birçok kültür bitkisini yemek suretiyle büyük zararlara neden olan çekirgelerin Ülkemizde ona yakın türü zararlı olmaktadır.

Ülkemizde en yaygın bulunan türleri görülme ve zarar yapma sırasına göre Yeşil Çekirge, Kara Çekirge, Fas Çekirgesi, Madrap Çekirgesi ve İtalyan Çekirgesidir.

Yeşilçekirge türleri ve İtalyan çekirgesi Ülkemizde bütün bölgelerde yaygın olarak bulunmakta olup, Fas çekirgesi Ege, Marmara ve Karadeniz Bölgelerinde, Güdük çekirge Ege bölgesinde, Çizgili çekirge ve Madrap çekirgesi Güneydoğu Anadolu Bölgesinde daha yaygındır.

Çekirgeler yazın yumurtalarını toprağın 4-5 cm derinliğine bir yüksük içinde bırakırlar.

Kış, yumurta döneminde geçirilir. Çekirgelerin yumurta bıraktıkları alanlara "Garsiyat alanları" adı verilir.

Yeşil Çekirge

Kara Çekirge

Fas Çekirgesi

Çekirgeler yumurtalarını su tutmayan meyilli arazilere, çayır diplerine, tarla kenarlarındaki işlenmemiş sert topraklara, meyilli ve nispeten yumuşak topraklara, çeltik tavaları veya tarla kenarındaki toprak setlere bırakırlar.

Yumurtadan çıkan yavrular önce çevredeki çayır otları ile beslenir, daha sonra da kültüre alınmış alanlara geçerler.

Çekirgeler senede 1 döl verirler. 5 gömlek değiştirerek ergin olurlar. Her yavru dönemi yaklaşık 5-7 gün kadar devam eder.

Yavrular yaklaşık 5-6 hafta içinde ergin hale gelirler.

Bu dönemleri geçirerek ergin olan bireyler çiftleşir ve dişiler tekrar yumurta bırakırlar. Bu yumurtalar toprakta 9-10 ay kadar kalır ve ertesi yılın ilkbaharında açılır.

ZARARLI OLDUĞU BİTKİLER

Çayır ve meralar, tarla bitkileri ve yem bitkileri, çeltik, hububat, ayçiçeği, pamuk, bağ, meyve fidanları, sebzeler ile pancar, pamuk ve tütün fidelerinde beslenir.

Çekirge zararı

Arazi üzerinde çekirgeler.

ZARAR ŞEKLİ

Çekirgeler, zamanında mücadele yapılmadığında salgın yapabilen zararlılardır. Bitkileri yemek ve saplarını kesmek suretiyle zarar yaparlar. Birçok kültür bitkisi üzerinde beslenmekte olup, özellikle genç bitkilere daha büyük zarar verir. Hatta kıtlığa neden olabileceği özelliği vardır.

Yeşilçekirgeler çayır ve otlalarda, bağ ve meyve fidanlarında, kara çekirgeler ise yeni gelişen tohumların kök ve sapında, bağlarda omcaların körpe filizlerinde, sebzelerde, pancar, pamuk ve tütün fidelerinde beslenir ve zarar yaparlar.

Fas ve İtalyan çekirgeleri daha çok çayır ve meralarda, tarla ve yem bitkilerinde zarar yaparlar.

Madrap çekirgesi başta çeltik olmak üzere hububat, ayçiçeği, pamuk ve bağda zarar yapmaktadır.

Yoğunlukları yüksek olduğu zaman zarar oranı da artmakta, %100'e varan oranda zararlara neden olabilmektedir.

Bunun yanında, bazı çekirgelerin virüs taşıdıkları ve temiz bitkilere bunları bulaştırdıkları da saptanmıştır.

MÜCADELESİ

Doğal Düşmanları

Çekirgelerin çok sayıda doğal düşmanı bulunmaktadır. Sığırcık, alaca sığırcık, leylek, karga, serçe vb. kuşlar, çekirgenin yavru ve erginlerini yiyen önemli doğal düşmanları olup, kuşların korunması, çoğalması ve desteklenmesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Bitki koruma ürünlerinin gereksiz ve aşırı kullanımından kaçınılmalıdır. Çekirgelerin problem olduğu yerlerde kuşlara yan etkisi az olan bitki koruma ürünleri kullanılmalıdır.

Çekirge doğal düşmanlarından sığırcık ve leylek